

JUBILEJ

Mladik

“Sreću pronalazimo kada
naučimo darovati život za
druge.”

Papa Lav XIV

SUBOTA, 2. KOLOVOZA 2025., TOR VERGATA

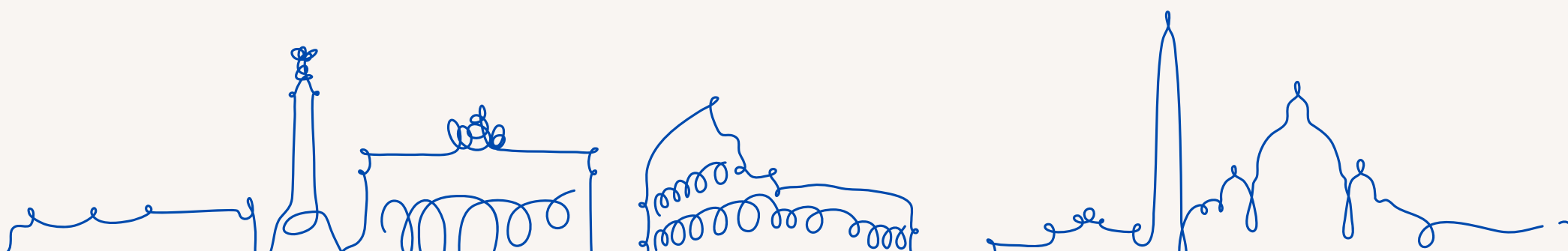
BDIJENJE S MLADIMA

RAZGOVOR SVETOG OCA S MLADIMA NA JUBILEJSKOM BDIJENJU

Pitanje 1 – Prijateljstvo

Sveti Oče, ja sam Dulce María, imam dvadeset i tri godine i dolazim iz Meksika. Obraćam vam se kao glasnogovornica stvarnosti koju mladi ljudi doživljavaju u mnogim dijelovima svijeta. Mi smo djeca svog vremena. Živimo u kulturi koja nam pripada i koja nas, a da toga nismo svjesni, oblikuje; oblikuje je tehnologija, posebno u području društvenih medija. Često se zavaravamo iluzijom da imamo mnogo prijatelja i stvaramo bliske odnose, dok sve više doživljavamo razne oblike usamljenosti. Bliski smo i povezani s toliko mnogo ljudi, a ipak to nisu istinski i trajni odnosi, već prolazni i često iluzorni.

Sveti Oče, moje pitanje je: Kako možemo pronaći iskreno prijateljstvo i istinsku ljubav koja nas vodi do istinske nade? Kako nam vjera može pomoći u izgradnji naše budućnosti?

Dragi mladi, ljudski odnosi, naši odnosi s drugim ljudima, nezamjenjivi su za svakoga od nas, počevši od činjenice da se svaki muškarac i žena na svijetu rađaju kao nečije dijete. Naš život počinje vezom i upravo kroz te veze rastemo. U tom procesu kultura igra temeljnu ulogu: ona je kod kojim razumijemo sebe i tumačimo svijet. Poput rječnika, svaka kultura sadrži i plemenite i vulgarne riječi, vrijednosti i pogreške koje moramo naučiti prepoznati. Strastvenim traženjem istine ne samo da primamo kulturu, već je mijenjamo kroz životne izbore. Istina je, doista, veza koja spaja riječi sa stvarima, imena s licima. Laži, s druge strane, razdvajaju te aspekte, stvarajući zbunjenost i nesporazume.

Sada, među mnogim kulturnim vezama koje karakteriziraju naše živote, internet i društveni mediji postali su, izvanredna prilika za dijalog, susret i razmjenu među ljudima, kao i za pristup informacijama i znanju“ (Papa Franjo, *Christus Vivit*, 87).

Međutim, ovi instrumenti su dvosmisleni kada njima dominira komercijalna logika i interesi koji povremeno narušavaju naše odnose. U tom smislu, papa Franjo podsjetio je da se ponekad, mehanizmi komunikacije, oglašavanja i društvenih medija mogu koristiti da nas učine uspavanim bićima, ovisnima o potrošnji“ (*Christus Vivit*, 105).

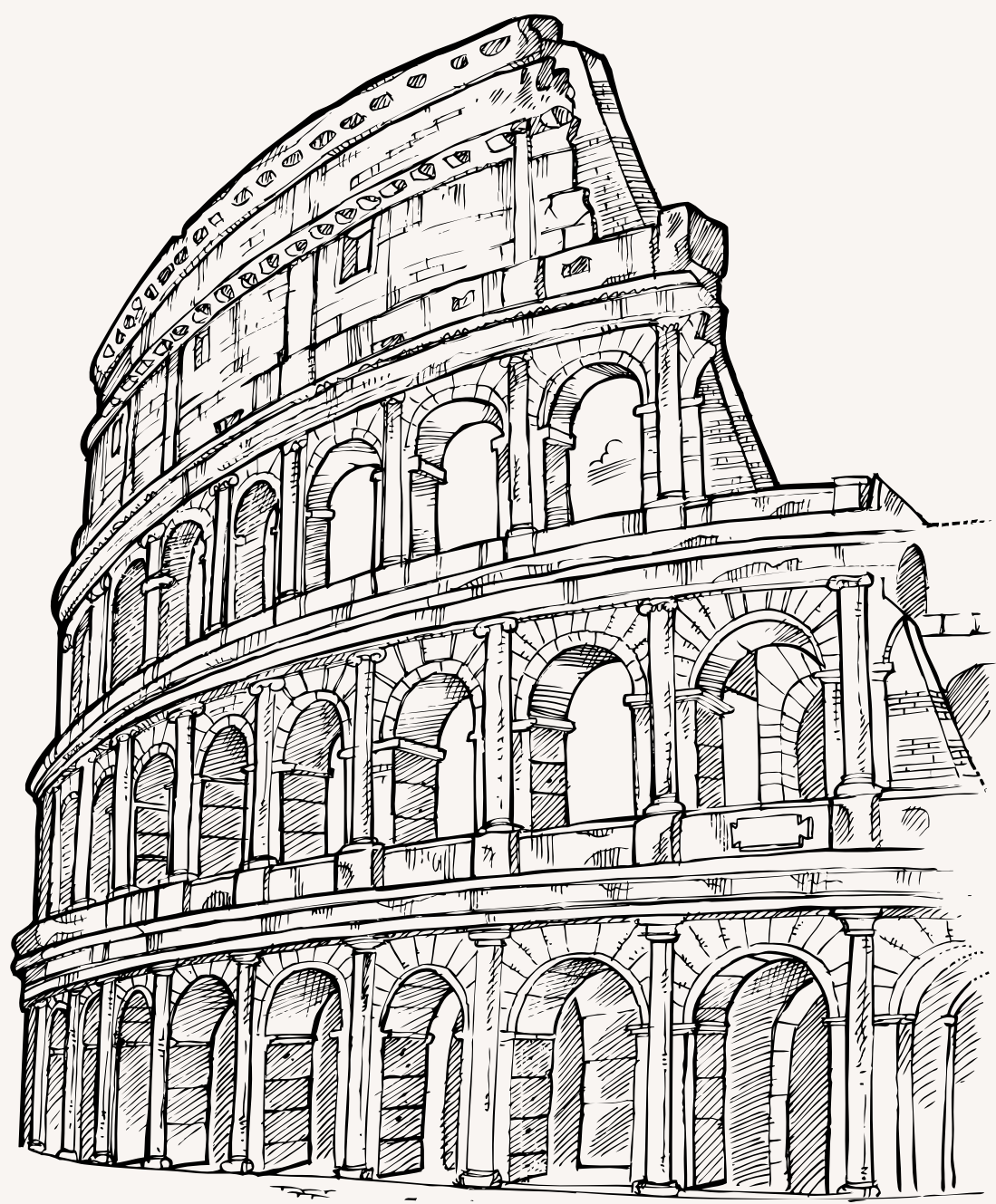
Tada naši odnosi postaju zbunjujući, tjeskobni ili nestabilni. Nadalje, kao što znate, danas postoje algoritmi koji nam govore što da vidimo, što da mislimo i tko bi nam trebali biti prijatelji. I tada naši odnosi postaju zbunjujući, ponekad i tjeskobni. To je zato što kada instrument dominira ljudskim bićem, ljudsko biće postaje instrument: da, tržišni instrument i, zauzvrat, roba. Samo iskreni odnosi i stabilne veze potiču priče o dobrom životu.

Dragi mladi, svaka osoba prirodno želi ovaj dobar život, kao što pluća žele zrak, ali kako ga je teško pronaći! Kako je teško pronaći istinsko prijateljstvo.

Prije nekoliko stoljeća, sveti Augustin shvatio je najdublju želju naših srca; to je želja svakog ljudskog srca, čak i bez poznavanja današnjeg tehnološkog razvoja. I on je prošao kroz burnu mladost; ali se nije smirio, nije ušutkao vapaj svog srca. Augustin je tražio istinu, istinu koja ne razočarava, ljepotu koja nikada ne blijedi. I kako ju je pronašao? Kako je pronašao iskreno prijateljstvo, ljubav sposobnu dati nadu? Pronalazeći nekoga tko ju je već tražio, pronalazeći Isusa Krista. Kako je gradio svoju budućnost? Slijedeći Njega, svog cjeloživotnog prijatelja. Njegovim vlastitim riječima: „Nijedno prijateljstvo nije vjerno osim u Kristu.“ Sveti Augustin nam kaže: „Nema vjernog prijateljstva osim u Kristu.“ A pravo prijateljstvo je uvijek u Isusu Kristu, s istinom, ljubavlju i poštovanjem.

„I samo u Njemu može biti sretno i vječno“ (usp. Odgovor na Dvije poslanice Pelagijanaca, I, I, 1); Tko ljubi Boga u svom prijatelju, istinski ljubi svog prijatelja“ (Propovijed 336, 2), kaže nam sveti Augustin. Prijateljstvo s Kristom, koje je temelj vjere, nije samo jedno od mnogih pomagala za izgradnju budućnosti; ono je naša zvijezda Sjevernjača. Kao što je napisao blaženi Pier Giorgio Frassati: „Živjeti bez vjere, bez baštine koju treba braniti, bez podupiranja borbe za Istinu, ne znači živjeti, već se snalaziti“ (Pisma, 27. veljače 1925.). Kada naša prijateljstva odražavaju ovu intenzivnu vezu s Isusom, ona zaista postaju iskrena, velikodušna i istinita.

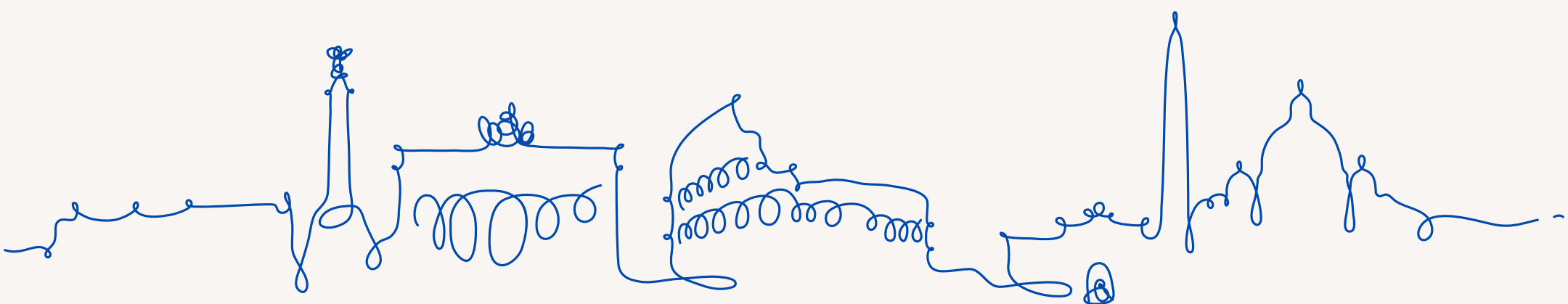
Dragi mladi, volite jedni druge. Volite jedni druge u Kristu. Naučite vidjeti Isusa u drugima. Prijateljstvo zaista može promijeniti svijet. Prijateljstvo je put do mira. Prijateljstvo je put do mira.

Pitanje 2 – Vrijednost odlučivanja

Sveti Oče, zovem se Gaia, imam devetnaest godina i Talijanka sam. Večeras bi svi mladi ovdje prisutni željeli govoriti o svojim snovima, nadama i sumnjama. Naše godine obilježene su važnim odlukama koje smo pozvani donijeti kako bismo vodili svoje buduće živote. Međutim, zbog klime neizvjesnosti koja nas okružuje, napast odgađanja takvih odluka i strah od nepoznate budućnosti paraliziraju nas. Znamo da je biranje jednako odricanju od nečega i to nas blokira. Ipak, opažamo da nam nada pokazuje ostvarive ciljeve, iako su oni obilježeni nesigurnošću sadašnjeg vremena.

Sveti Oče, pitamo te: gdje možemo pronaći hrabrost za odluku? Kako možemo biti hrabri i živjeti avanturu slobode, donoseći radikalne i smislene odluke?

Hvala vam na ovom pitanju. Pitanje je: kako pronaći hrabrost za odabir? Gdje možemo pronaći hrabrost za odabir i donošenje mudrih odluka? Odluka je temeljni ljudski čin. Pažljivo je promatrajući, shvaćamo da se ne radi samo o odabiru nečega, već o odabiru nekoga.

Kada biramo, u dubokom smislu odlučujemo što želimo postati. Najvažniji izbor, uistinu, jest odluka o našem životu: kakav muškarac želiš biti? Kakva žena želiš biti? Dragi mladi, učimo birati kroz životne kušnje, a prije svega sjećajući se da smo odabrani. To sjećanje treba istražiti i odgajati. Život smo primili slobodno, a da ga nismo birali. Nismo plod vlastite odluke, već ljubavi koja nas je odabrala. Tijekom života, oni koji nam pomažu prepoznati i obnoviti tu milost u odlukama koje smo pozvani donijeti, istinski se pokazuju kao prijatelji.

Dragi mladi, istina je ono što ste rekli: „Izbor znači i odricanje od nečega, a to nas ponekad blokira.“ Da bismo bili slobodni, moramo krenuti od stabilnog temelja, od stijene koja podupire naše korake. Ta stijena je ljubav koja nas prethodi, iznenađuje nas i beskrajno nas nadilazi: ljubav Božja. Stoga je pred Njim odluka sud koji nam ne oduzima nikakvo dobro, već nas uvijek vodi prema najboljem.

Hrabrost izbora proizlazi iz ljubavi koju nam Bog pokazuje u Kristu. On je onaj koji nas je ljubio svim svojim bićem, spativši svijet i tako nam pokazujući da je put do ispunjenja kao osoba davanje vlastitog života. Stoga susret s Isusom odgovara najdubljim nadama naših srca, jer Isus je Ljubav Božja koja je postala tijelom.

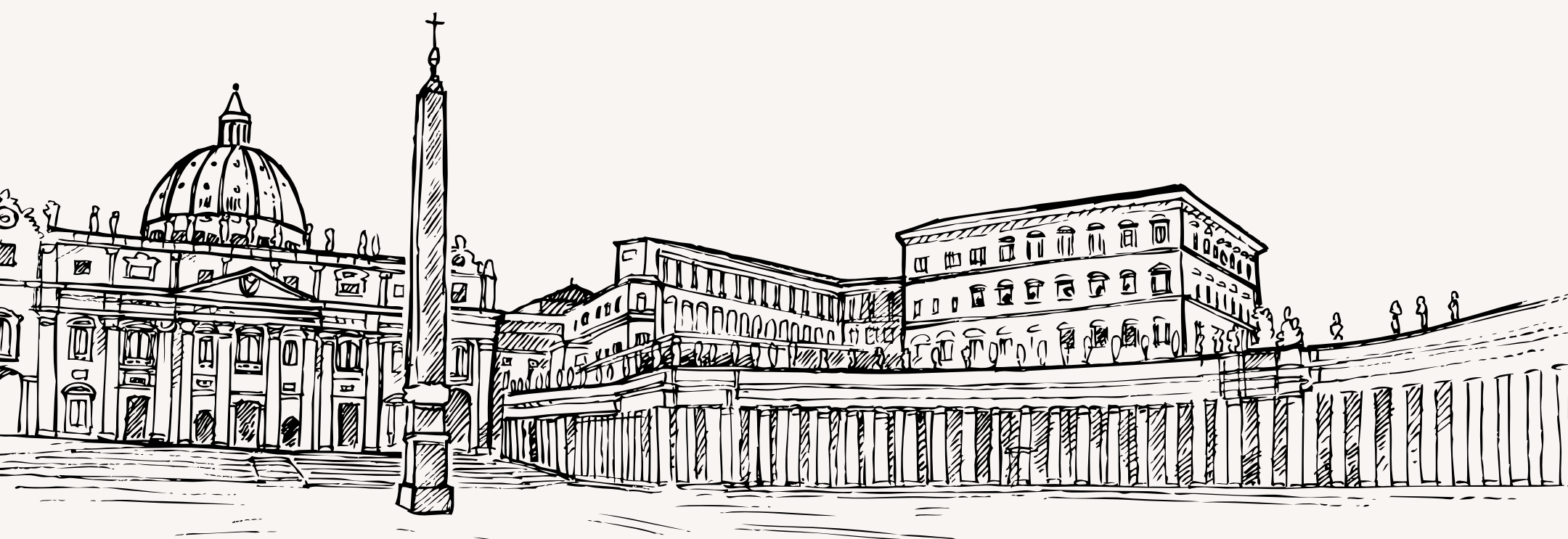
U tom smislu, prije dvadeset pet godina, upravo ovdje na mjestu gdje se nalazimo, sveti Ivan Pavao II. je rekao: „Isusa tražite kada sanjate o sreći; On vas čeka kada vas ništa što pronađete ne zadovoljava; On je ljepota koja vas toliko privlači; On je onaj koji vas izaziva tom žeđi za radikalizmom koja vam ne dopušta da vas zanese konformizam; On je onaj koji vas potiče da napustite maske koje iskrivljuju život; On je onaj koji u vašim srcima čita najautentičnije odluke koje bi drugi htjeli ugušiti“ (Molitveno bdijenje za 15. svjetski dan mladih, 19. kolovoza 2000.). Strah tada ustupa mjesto nadi, jer smo sigurni da Bog dovršava ono što započinje.

Prepoznamo njegovu vjernost u riječima onoga koji istinski ljubi, jer je istinski bio ljubljen. „Ti si moj život, Gospodine“, kaže svećenik ili posvećena žena, ispunjeni radošću i slobodom. „Ti si moj život, Gospodine.“ „Primam te kao svoju ženu i kao svog muža“ je izraz koji ljubav muškarca i žene pretvara u učinkovit znak Božje ljubavi u braku.

Ovi radikalni izbori, izbori ispunjeni smislom
- brak, sveti redovi, redovničko posvećenje
- izražavaju slobodno i oslobađajuće
darivanje sebe koje nas čini istinski
sretnima. I tu pronalazimo sreću: kada
naučimo dati sebe. Dati svoje živote za
druge.

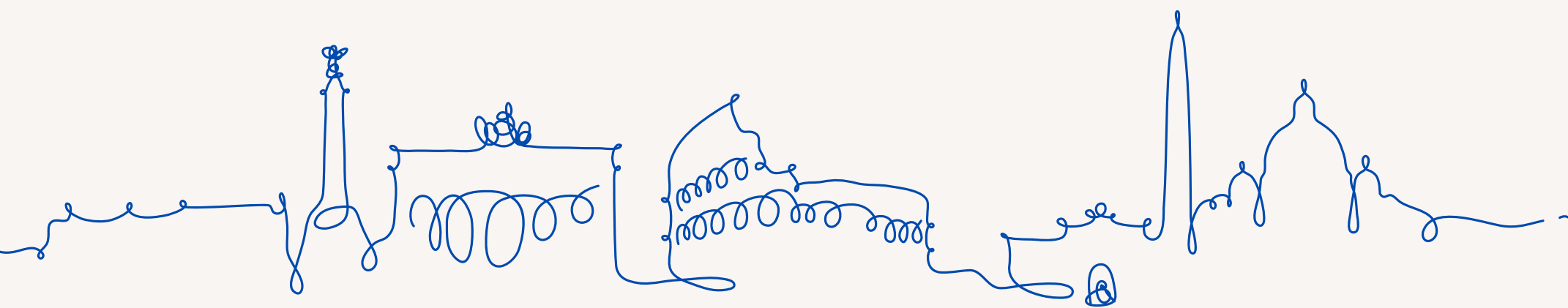
Ove odluke daju smisao našim životima,
preobražavajući ih prema slici savršene
Ljubavi, koja ih je stvorila i otkupila od
svakog zla, čak i od smrti. Ovo kažem
večeras misleći na dvije djevojke, Mariju,
dvadesetgodišnju Španjolku, i Pascale,
osamnaestogodišnju Egipćanku. Obje su
odlučile doći u Rim na Jubilej mladih, a
ovih dana ih je stigla smrt. Molimo zajedno
za njih; molimo i za njihove obitelji, njihove
prijatelje i njihove zajednice. Neka ih Uskrsli
Isus primi u mir i radost svog kraljevstva. I
želio bih vas zamoliti za molitve za još
jednog prijatelja: mladog Španjolca
Ignacija Gonzálveza, koji je primljen u
bolnicu "Bambino Gesù". Molimo za njega,
za njegovo zdravlje.

Pronaći hrabrost za donošenje teških
odluka i reći Isusu: „Ti si moj život,
Gospodine.“ „Gospodine, ti si moj život.“
Hvala ti.

Pitanje 3 – Poziv na dobro

Sveti Oče, zovem se Will. Imam dvadeset godina i dolazim iz Sjedinjenih Američkih Država. Želio bih Vam postaviti pitanje u ime mnogih mladih ljudi koji u srcu žude za nečim dubljim. Privlači nas unutarnji život, čak i ako nas na prvi pogled ocjenjuju kao površnu i nepromišljenu generaciju. U dubini svog bića privlači nas lijepo i dobro kao izvori istine. Vrijednost tišine, kao u ovom bdijenju, fascinira nas, čak i ako nas ponekad plaši zbog osjećaja praznine. Sveti Oče, želio bih Vas pitati: kako možemo istinski susresti Uskrslog Gospodina u svojim životima i biti sigurni u njegovu prisutnost čak i usred kušnji i neizvjesnosti?

Za početak ove Jubilarne godine, papa Franjo objavio je dokument pod naslovom *Spes non confundit*, što znači „nada ne razočarava“. U tom dokumentu napisao je: „U srcu svakog čovjeka leži nada, želja i očekivanje dobra“ (*Spes non confundit*, 1). U Bibliji se riječ „srce“ često odnosi na najdublje biće osobe, što uključuje našu savjest. Naše razumijevanje onoga što je dobro, dakle, odražava kako su našu savjest oblikovali ljudi u našim životima; oni koji su bili ljubazni prema nama, oni koji su nas s ljubavlju slušali, oni koji su nam pomagali. Ti su ljudi pomogli oblikovati vas u dobroti i stoga oblikuju vašu savjest da tražite dobro u svojim svakodnevnim izborima.

Dragi mladi, Isus je prijatelj koji nas uvijek prati u formiranju naše savjesti. Ako zaista želite susresti Uskrslog Gospodina, poslušajte njegovu riječ, koja je Evanđelje spasenja. Razmislite o svom načinu života, tražite pravdu kako biste izgradili humaniji svijet. Služite siromašnima i tako svjedočite dobru koje bismo uvijek željeli primati od svojih bližnjih. Budite sjedinjeni s Isusom Kristom u Euharistiji. Klanjajte se Kristu u Presvetom Sakramentu, izvoru vječnog života. Učite, radite i volite, slijedeći primjer Isusa, dobrog Učitelja koji uvijek hoda uz nas.

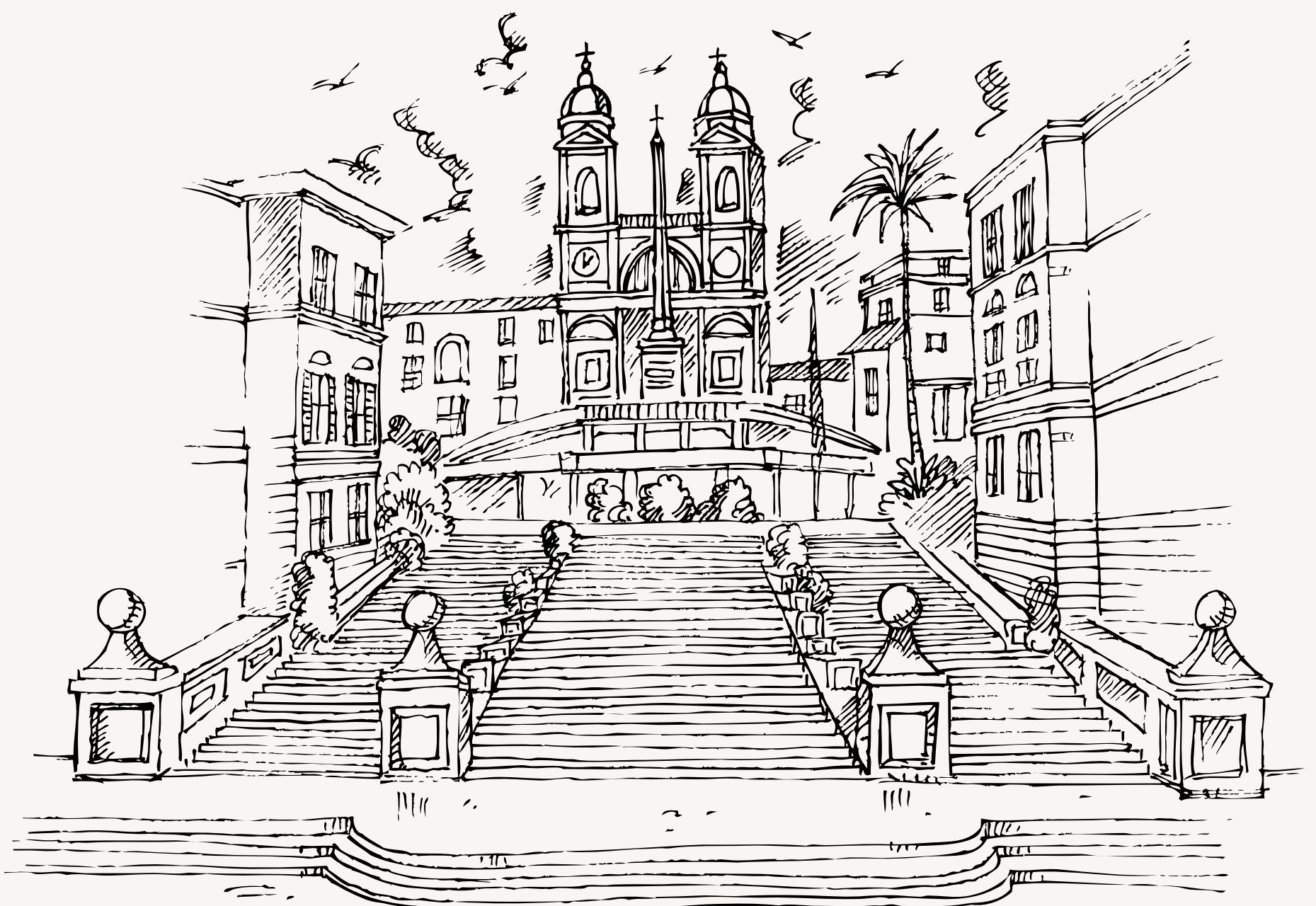
Na svakom koraku, dok tražimo dobro, molimo ga: ostani s nama, Gospodine (usp. Lk 24,29). Ostani s nama, jer bez tebe ne možemo činiti dobro koje želimo. Ti želiš naše dobro; doista, Gospodine, ti si naše dobro. Oni koji te susreću žele i da te drugi susreću, jer tvoja je riječ svjetlo jače od svake zvijezde, koje osvjetljava i najtamniju noć. Papa Benedikt XVI. volio je govoriti da oni koji vjeruju nikada nisu sami. Drugim riječima, Krista susrećemo u Crkvi, to jest u zajedništvu onih koji ga iskreno traže. Sam Gospodin nas okuplja u zajednicu – ne bilo kakvu zajednicu, već zajednicu vjernika koji se međusobno podržavaju. Koliko svijetu trebaju misionari Evanđelja koji su svjedoci pravde i mira! Koliko budućnosti trebaju muškarci i žene koji su svjedoci nade! Dragi mladi, to je zadatak koji Uskrsli Gospodin povjerava svakome od nas!

Sveti Augustin je napisao: „Ti ga sam potičeš na to, čineći da se raduje hvaleći te, jer si nas stvorio za sebe i naša su srca nemirna dok se ne smire u tebi. [...] Daj da te, Gospodine, tražim zazivajući te i da te zazivam vjerujući u tebe. (Ispovijesti, I, 1). Slijedeći te Augustinove riječi i kao odgovor na vaša pitanja, želio bih pozvati svakoga od vas da kažete Gospodinu: „Hvala ti, Isuse, što si me pozvao.“

„Želim ostati jedan od tvojih prijatelja, kako bih, grleći te, i ja mogao biti suputnik svima koje susrećem na putu. Daj, Gospodine, da te oni koji me susreću pronađu, čak i kroz moja ograničenja i slabosti.“ Dok molimo ove riječi, naš će se dijalog nastaviti svaki put kad pogledamo raspetoga Gospodina, jer će naša srca biti ujedinjena u Njemu. Svaki put kad se klanjamo Kristu u Euharistiji, naša će srca biti ujedinjena u Njemu. Konačno, moja je molitva za vas da ustrajete u vjeri, s radošću i hrabrošću. I da možemo reći: „Hvala ti, Isuse, što nas ljubiš.“ „Hvala ti, Isuse, što si nas pozvao.“ „Ostani s nama, Gospodine.“

Pozdrav na kraju proslave:

Želio bih zahvaliti zboru i glazbenicima. Hvala vam što ste nam se pridružili. Hvala svima vama. Hvala vam. Molimo vas da se odmorite. Naći ćemo se ovdje sutra ujutro na misi. Sve najbolje svima. Laku noć.

NEDJELJNO JUTRO, 3. KOLOVOZA 2025.

PROPOVIJED PAPE LAVA XIV. NA ZAVRŠNOJ MISI JUBILEJA MLADOSTI U TOR VERGATI U RIMU.

Dragi mladi,

Nakon bdijenja koje smo zajedno proživjeli sinoć, danas se ponovno susrećemo kako bismo slavili euharistiju, sakrament potpunog Gospodinova dara samoga sebe za nas. Možemo zamisliti da u ovom iskustvu ponavljamo putovanje koje su učenici poduzeli na uskrsnu večer u Emaus (usp. Lk 24,13-35). U početku su napuštali Jeruzalem prestrašeni i razočarani; otišli su uvjereni da nakon Isusove smrti više nema što raditi, nema čemu se nadati. Umjesto toga, susreli su ga, prihvatili ga kao suputnika, slušali ga dok im je tumačio Pismo i konačno ga prepoznali u lomljenju kruha. Tada su im se otvorile oči i radosna navijest Uskrsa našla je mjesta u njihovim srcima.

Današnja liturgija ne govori izravno o ovom događaju, ali nam pomaže razmišljati o onome što pripovijeda: susret s uskrsnim Kristom koji mijenja naš život, koji obasjava naše osjećaje, želje i misli.

Prvo čitanje, iz Knjige Koheleta, poziva nas da se, poput dvojice učenika o kojima smo govorili, susrećemo s iskustvom naših ograničenja, konačnosti stvari koje prolaze (usp. Kohelet 1,2; 2,21-23); a Psalam koji to odražava, nudi nam sliku "trave koja ujutro niče: ujutro niče i buja, a navečer suši se i vene" (Ps 90,5-6). To su dvije snažne reference, možda pomalo šokantne, ali koje nas ne bi trebale plašiti, kao da su to "tabu" argumenti koje treba izbjegavati. Krhkost o kojoj govore, zapravo, dio je čuda koje jesmo. Razmislimo o simbolu trave: nije li cvjetajuća livada lijepa? Svakako, nježna je, sastavljena od tankih, ranjivih stabljika, sklonih sušenju, savijanju i lomljenju; ali ih istovremeno brzo zamjenjuju druge koje cvjetaju nakon njih. A prvi velikodušno postaju hrana i gnojivo za druge, jer se konzumiraju u tlu. Tako živi krajolik, neprestano se obnavljajući, pa čak i tijekom hladnih zimskih mjeseci, kada se sve čini tihim, njegova energija vibrira pod zemljom, pripremajući se da u proljeće eksplodira u tisuće boja.

I mi, dragi prijatelji, smo takvi; stvoreni smo za to. Ne za život u kojem je sve čvrsto i sigurno, već za postojanje koje se neprestano obnavlja u daru, u ljubavi. I tako neprestano žudimo za "više" što nam nijedna stvorena stvarnost ne može dati; osjećamo tako veliku i goruću žeđ da je nijedno piće ovoga svijeta ne može ugасiti.

Ne zavaravajmo svoja srca pred tom žeđi, nastojeći je utažiti neučinkovitim nadomjescima. Nego, oslušujmo je. Učinimo je odskočnom daskom i zavirimo, poput djece, na prstima, u prozor našeg susreta s Bogom. Naći ćemo se pred Njim, koji nas čeka; doista, koji nježno kuca na vrata naše duše (usp. Otk 3,20). I lijepo je, čak i u dvadesetoj godini života, širom mu otvoriti svoja srca, dopustiti Mu da uđe, a zatim se s Njim upustiti u vječne prostore beskonačnosti.

Sveti Augustin, govoreći o svojoj intenzivnoj potrazi za Bogom, pitao se: „Što je onda ta dugo očekivana stvar [...]? Zemlja? Ne. Nešto što potječe iz zemlje, poput zlata, srebra, drveta, žita, vode? [...] Sve su te stvari divne, lijepe su, dobre su“ (Propovijed 313/F, 3). I zaključio je: „Tražite Onoga koji ih je stvorio: on je vaša nada“ (ibid.). Razmišljajući tada o putu kojim je prošao, molio je govoreći: „I gle, ti [Gospodine] bio si u meni, a ja vani; a vani sam te tražio [...]. Zazvao si me i povikao, i razbio moju gluhoću; udahnuo si svoj miris i ja udahnuh, i sada čeznem za tobom; okusih te, i osjetih glad i žeđ; dotaknuo si me, i zapalio si me svojim mirom. (Ispovijesti, 10, 27).

Sestre i braćo, ovo su vrlo lijepe riječi koje nas podsjećaju na ono što je papa Franjo rekao u Lisabonu, tijekom Svjetskog dana mladih, drugim mladima poput vas: „Svatko od nas pozvan je suočiti se s velikim pitanjima koja nemaju [...] jednostavan ili neposredan odgovor, već nas pozivaju na putovanje, da nadmašimo sebe, da idemo dalje [...], kao uzlijetanje bez kojega nema leta.“

Ne uznemirujmo se stoga ako se u sebi nađemo žedni, nemirni, nepotpuni, ako žudimo za smislom i budućnošću [...]. Nismo bolesni, živi smo! (Govor na susretu s mladim studentima, 3. kolovoza 2023.).

U našim srcima postoji duboka želja, potreba za istinom koju ne možemo ignorirati, što nas navodi da se zapitamo: Što je zapravo sreća? Koji je pravi okus života? Što nas oslobađa iz močvara besmisla, dosade i osrednjosti?

Tijekom proteklih nekoliko dana imali ste mnogo prekrasnih iskustava. Susreli ste se s vršnjacima iz različitih dijelova svijeta, koji pripadaju različitim kulturama. Razmjenjivali ste znanja, dijelili očekivanja i vodili dijalog s gradom kroz umjetnost, glazbu, informacijsku tehnologiju i sport. Zatim ste u Circusu Maximusu, pristupivši sakramentu pokore, primili Božji oprost i zatražili Njegovu pomoć za dobar život.

Iz svega ovoga možemo zaključiti važan odgovor: punina našeg postojanja ne ovisi o tome što akumuliramo ili što posjedujemo, kako smo čuli u Evanđelju (usp. Lk 12,13-21); nego je povezana s onim što znamo prihvatiti i s radošću dijeliti (usp. Mt 10,8-10; Iv 6,1-13). Kupnja, gomilanje i trošenje nisu dovoljni.

Trebamo podići pogled, pogledati prema gore, prema "nebeskim stvarima" (Kol 3,2), shvatiti da sve ima smisao, među stvarnostima svijeta, samo u onoj mjeri u kojoj služi ujedinjenju s Bogom i s našom braćom i sestrama u ljubavi, potičući nas da u sebi rastemo "osjećaj suosjećanja, dobrote, poniznosti, blagosti, strpljivosti" (usp. Kol 3,12), oprosta (usp. ibid., r. 13) i mira (usp. Iv 14,27), poput onih Kristovih (usp. Fil 2,5). I u tom ćemo obzoru sve bolje razumjeti što znači da "nada neće biti razočarana, jer ljubav Božja izlivena je u srcima našim po Duhu Svetomu koji nam je dan" (Rim 5,5).

Dragi mladi, naša je nada Isus. On je, kako je rekao sveti Ivan Pavao II., "koji u vama budi želju da od svojih života učinite nešto veliko, [...] da poboljšate sebe i društvo, čineći ga humanijim i bratskijim" (15. svjetski dan mladih, Molitveno bdijenje, 19. kolovoza 2000.). Ostanimo sjedinjeni s Njim, ostanimo uvijek u Njegovom prijateljstvu, njegujući ga molitvom, klanjanjem, euharistijskom pričešću, čestom ispovijedi i velikodušnom ljubavlju, kako su nas naučili blaženi Pier Giorgio Frassati i Carlo Acutis, koji će uskoro biti proglašeni svecima. Težite velikim stvarima, svetosti, gdje god se nalazili. Ne zadovoljavajte se manjim. Tada ćete vidjeti kako svjetlo Evandjelja raste svaki dan, u vama i oko vas.

Povjeravam vas Mariji, Djevici nade. S njezinom pomoći, dok se u nadolazećim danima vraćate u svoje zemlje, u svakom dijelu svijeta, nastavite radosno hodati stopama Spasitelja i dijelite s onima koje susrećete oduševljenje i svjedočanstvo svoje vjere. Sretan put!

Težite velikim stvarima

"Svetosti. Gdje god bili.
Ne zadovoljavajte se s manje."

Papa Lav XIV